

३.रेल

योका लाम्बा समया पासैं, खुबुज लोक दुन्याम रॉय रोयल आतां । त्यैं खुबुज दुष्ट आने खुनी ओई गोयलें हेय । त्यैं खुबुज खाराब ओई गोयलें हेय याहाटी पोरमेहेराय निर्णय लेदो का तो योक मोठी रेलेकोय यी बादी दुन्याल नास कोई दी ।

पेन पोरमेहेरा दोयाळी नोजार नोहा उपे बोनी रोयीं । नोहो धार्मिक आदमी आने त्याआ समया लोकहांमाय खोरों आतो । तोवे पोरमेहेराय तीं रेले बाराम आख्यां ज्याकोय तो दोरतील नास कोअनारो आतो । याहाटी पोरमेहेराय नोहाकोय योक उड्या बोनाडाहाटी आख्यां ।

पोरमेहेराय त्याल आख्यां का यी रीते उड्या बोनाडना : १४० मीटर लांबी, २३ मीटर चोवडी, आन १३.५ मीटर उची बोनाडना । पोरमेहेराय नोहाल आख्यां का या उड्याल लाकडा कोय बोनाडना, आन उड्या योकि ऐसे बाअणां थोवजे; आन उड्या पायलो, दुसरो, आने तिसरो माळो बोनाडजे । पोरमेहेराय नोहाल आख्यां का तूं तोअ कुटुम्बा आरी उड्याम प्रवेश कोअजे, आन बाद जीवता प्राणहया माने तूं योक योक जाती जोनावोरे, चिडे आने होपलुनाराहाल तोअ आरी उड्याम ली जायंन तोअ आरी जीवतें थोवजे ।

पोरमेहेरा या हुकुम नुसार नोहाय कोअयां । नोहो आन त्या तीन पोहाहांय उड्या बोनाड्या तेहेकोयज जेहेकोय पोरमेहेराय त्याहाल आखलां आतां । त्या उड्याल बोनाडा हाटी काही वोरहे लागी गोयें, काहाका तीं उड्या खूब मोठा आतां । नोहाय लोकहाल रेले बाराम चेतावनी देनी, आन आख्यां का पोरमेहेरा ऐसे मॉन फिरवा पेन त्याहाय नोहा वोय इमान नाय थोव्यो ।

नोहो आने त्याआ कुटुम्बाय जोनावोरहां हाटी पुरतां खायना योखठा कोअयां । जोवे बादं काय तियार आतां, तोवे पोरमेहेराय नोहाल आख्यां का आमी समय हेय का तो त्याआ दोनारी, तीन पोहा,आन वोवलीही आरी उड्याम जाय । त्ये बादे आठ माअहें आते ।

पोरमेहेराय दोरती वोय होपलुनारे जोनावोरे आने चिडे बादें नर आने नारील नोहा पाही उड्याम दोवाड्ये । जेहेकोय का त्यैं रेले समाये हारीरीते रॉय सेके । पोरमेहेराय बाद जात्या जोनावोरहाल सात नर आने सात नारी दोवाड्यें ज्याहां वापर बोलिदानाहाटी कोअला जाय सेके। जोवे त्यैं बादे उड्याम चोडी गोयें तोवे पोरमेहेराय उड्या बाअणां बॉद कोई देना ।

पासैं पाँय पोडना सुरुवात जायी । पाँय पोडना दोरती वोय योक सारकां च्याळीस दीही आने च्याळीस रात हुदुं ओअतो रोयीं! दोरतीवोय पाँय पोडना ओअता रोयीं, आन पाँय खुबुज वोदतां

गोयां |पाँय दोरती वोय खुबुज वोदी गोयां, आन इही हुदुं का बादी दोरती उपे जोला मोठा मोठा डोगा आता, बादे बुडी गोयें |

आन काय चिडे आन काय पाळीव जोनावोरें, आन दोरती उपे बादे चालनारें प्राणी, आन जोलें जंतु दोरती वोय खुबुज बोआय गोयलें आतें, त्यें बादे आने बादे माअहें मोई गोए, ज्ये उड्याम आतें केवळ त्येंज जीवतें आतें | उड्या पाँयावोय चालां लाग्यां आन त्यें बादे ज्ये उड्यामाय आतें त्यें बूडनाकोय बोचीन रोयें |

पाँय पोइना बोंद ओअया पासें, उड्या पाँयावोय पाच मोयना हुदुं जेपतां रोयां, योक दीही उड्या डोगा वोय टेकी गोयां, पेन तोवेबी दुन्या पाँयांकोय पुरतां बोआलां आतां | तीन मोयना पासें डोगहाँ सेंडयो देखायो |

च्याळीस दीहहयां पासे नोहाय त्या बोनाडला उड्या बारी उगाडीन, योका नेंडाडा चिडाल उडवी देना ई एअरां हाटी का दोरती वोय पाँय उखाय गोयां का नाय | नेंडाडा चुहाली दोरती तापासामाय इही तांआ उड्या, पेन उखाली दोरती नाय मिळी |

पासे नोहाय कबूतर चिडाल उडवी देना | पेन जोवे कबूतराल त्या पाग टेकाडा हाटी कायज आधार नाय मिळयो ते तीं उड्यामाय त्याआ पाही पासी फिरी येना | तोवे सात दिहहया पासे त्याये त्याज चिडाल पासी उडवी देना,, आन जोवे कबुतर वोखाते समय त्याआ पाही पासी यी गोयां, ते काय देख्यां का त्या चोचीमाय जेतुन जाडा योक नोवां पाना हेय! याकोय नोहाय जाअइ लेदां का पाँय दोरती वीने गोटी गोयलां हेय |

पासे त्याये सात दीही आजू उड्यामाय रोयन त्याज कबुतराल उडवी देना | यी वोखत, तीं फिरिन पासी नाय येना | पाँय उखाय गोयलां आतां |

बेन मोयना पासे पोरमेहेराय नोहाल आख्यां का तूं तोअ पोहा, दोनारी आने वोवली आरी उड्यामाने निगी ये | पोरमेहेराय नोहाल बोरकत देनी “फोळा- फुला, आन वोदा, आन दोरतीमाय बोआय जा | तोवे नोहो आन त्याआ कुटूम्ब उड्यामाने निगी येने |

त्याये योक वेदी बोनाडी, जील बोलिदाना हाटी वापर कोअला जाय सेके आन बादे जात्ये जन्तुहूँ बोलिदन देना| पोरमेहेर त्या बोलिदानाकोय प्रसन्न जायो आन नोहो आन त्या कुटूम्बाल बोरकत देनी |

पासे पोरमेहेराय आख्यां "का आंय तुमे आरी ओ वायदों कोअताहाव का बादे प्राणी पासी पाँय पोडवाकोय नास नाय ओअरी आन दोरती नास कोअरां हाटी पासी पाँयां पोड़ना नाय ओअरी; पासे भले लोक हानेनेज पाप काहा नाय कोंअतें रोंय ।"

पोरमेहेराय आख्यां का मांय वादळामाय मां धनुषो बाण थोवलो हेय, तो मां आने दोरती विस माय वायदा खुण रोंय । आन जोवे आंय दोरती उचे वादळां चेळी दांव तोवे वादळामाय धनुषो बाण देखाय दी । तोवे मां जो वायदों तुमे आने बादा जीवता सरीर दारी प्राणहयां आरी बांदलो हेय; त्याल आंय आठवण कोअही, तोवे ओहड़ो पाँय पोड़ना नाय ओअरी ज्याकोय बादा प्राणहयां मोठो नास ओए ।

बायबल कहानी माय: उत्पत्ति ६-८